

H.M.S. Warrior

Contributed by lakosm

2004. October 19. Tuesday 19:36

Last Updated 2007. September 19. Wednesday 09:24

There are no translations availableA H.M.S. Warrior az egyetlen brit felsőgjel alatt hajászás páncélozott testű, gőzmozgatóval tágított vitorlás hadihajás, mely fennmaradt napjainkig.

Baldwin Walker admirális volt a szállátója a páncélozott testű hadihajásoknak (technikailag fregatt de végül harmadosztályba sorolt). Áthatolhatatlan páncéltatuk ellenült az akkor látészás mindegyik tengerjárás tázerejének, Ágyóikkal kápesek voltak megsemmisíteti bármilyen hadihajás. Ilyen volt a 9210 tonnás HMS Warrior és testvérhajás a HMS Black Prince.

- Teljes hossz: 128 m
- Fedélzet hossza: 116 m
- Szélesség: 18 m
- Merülős: 8 m
- Tűmeg: 9137 tonna
- Motor ereje: 1250 HP
- Maximális szánrakomány: 850 tonna
- Vitorlák felület: 15488 mm²
- Legénység: 705 fő
- Fegyverzet: 10 db 110 pdrs.(50kg) Ágyó, 26 db 68 pdrs.(31kg) Ágyó

A gőzmozgatóval, a hajáscsavar és a páncélozott hajástest meglehetesen jó dolog volt még a tengerészet számára, gőzenergiát először 1816-ban alkalmazta az Admirális, vizikerék-lapát mozgató hadihajás hadihajás. A páncélozott hajástest 1840-ben jelent meg (HMS Albert) és a hajáscsavar 1847 kőrül került fel a hadihajásra. A hajáscsavar sokkal ellenállóbb volt a sérülésekkel szemben, mint a vizikerék-lapát.

A gőzmozgatóval tágított vitorlások és a páncéltborítás hajástest első megjelenése óta sok tapasztalatot gyűjtöttek a hajásépítés márnak az ilyenfajta hadihajás tervezéséhez. A Warrior megtervezésekor a gőzmozgató hajáscsavar alkalmazása és a hajástest páncéltatásnak kombinációja egy gyorsabb, marretben és tázerejének nagyobb hajást eredményezett bármely akkori ellenfelénél. Gyakorlatilag áket tekinthetők a modern csatahajás sás.

A Warrior gerincét 1859 május 11.-én fektették le egy blackwalli hajásépítvány műhelyben, és elsőtja 1860 december volt.

Ezek a hajók kőpések voltak gőzmozgatókkal ellátva a 14,5 csomó sebességet (korábban a Victory a maga 8-9 csomóval gyors hajónak számított, a USS Constitution kb. akkora vitorlafelülettel rendelkezett, mint a warrior, 13 csomó sebesség elérésére volt képes teljes vitorlázattal) A gőzmozgatók használatának a korlátozott mennyiségű szénrakomány szabott határt. A gőzmozgatók és vitorlák együttes használatával kőpések voltak 17,7 csomó sebességig is.

A Warrior 850 tonna szenet volt képes tárolni, mely 1500 mérföldes hajóútra volt elegendő 6-7 csomó sebesség mellett, de a szén felpakolása a hajóra kőt hosszabb fűradtsájos, piszkos és időnként kockázatos napig tartott, plusz a jobb hatékonyság érdekében a hajót. A gőzmozgatók elnyit jelentett az átkötésekben, mikor a manőver nem fűgőgőtt a szélirányt. A limitált széntároló kapacitás miatt azonban a leggyorsabb csak a vitorlák használatát jelentette.

Forradalmi fejlődésnek ellenére a Warriort hamarosan klasszissal felülmérték a "tornyos" hajók. A gőzmozgatók a páncélozott hajótest bevezetésére egy kísérleti példány volt az új hadihajók tervezésében, mely végül a HMS Dreadnaught vezérlésével 1906-ban.

Szolgálat

A Warrior szolgálatának nagy részét a Csatornában telttette, ahol Nagy Britannia partjainak védelme volt a feladata. Ezt rutint csak egy a HMS Royal Oak-kal való átkötés (1868 augusztus 14) és egy átkötés a Black Prince-el (egy árszáz szérzardokkot vontattak a Bermudákra 1869 kőzepén) szakította meg.

A Warrior ágyút feljavították 1864-67 között és most már mint első vonalbeli hadihajó szolgált 1871 szeptember 15-ig. 1872-75 között több alkalommal a hajóútjának esett keresztül, majd 1883-ig a gibraltári szoros és a Csatorna közötti körúton.

1883 május 31.-én utoljára nem sikerült elágyút a korrosodott hajó. Páncélozott körúton sorolták a visszavonták, bár bevetésre alkalmas állapotban tartották egészen 1902-ig.

Hanyatlás

1902 július 16.-án a Warrior új feladatot látott el, mint a portsmouth-i torpedónaszád(?) flotilla ellátóhajója. 1904-ben újabb tatarozás, majd iskolahajóvá vált. A Warrior testvérhajóját a Black Prince-t, mely 1896-ig aktív szolgálatot látott be, leselejtezték.

A Warrior kitűnő állapotban volt mikor megpróbálták eladni, de 1927-29 között nem akadt jelentkező a hajóra. Átalakították olajtároló hajóvá és a Pembroke-i dokkba vontatták.

A második világháború alatt is folytatta működtetését, de végül feladatát, még a nevét is elvesztette, (egy kanadai repülőgép károsította a hajót neveztek el róla). 1960-ban, mikor a HMS Vanguard átszervezték, a maradt az egyetlen páncélozott testű vitorlás hadihajó.

Restaurálás

Az 1970-es évek közepén történelmi műtője szöles kőben elismert volt, ezért fészéltéseket tettek megmentéséért, ben a Tengerészeti Múzeum múzeumhajója lett. Harlepool kikötőjébe vontatták és megkezdődött restaurálása milliárd fontot emésztett fel.

1981-ben összerakták a fedélzetet egy lebontott viktoriánus korabeli raktár faanyagából (az alsó fedélzet helyén az eredeti faanyagból van). Három év elteltével új ábrákat kapott. 1984-ben helyre került az orrdés. június 16-án egy kisebb flotillával körülvéve átvontatták mai helyére a Portsmouth-i kikötőbe, ahol tartózkodni fogják szolgálni.

Az eredeti angol nyelvű cikk az alábbi címen található: HMS Warrior

Â